

स्फूर्जद्भुङ्कारघोषः प्रतिदिशमखिलान्द्रावयन्नेव जन्तू-
न्कोपाविष्टः प्रविष्टः प्रतिवनमरुणोच्छ्वनचक्षुस्तरक्षुः ॥'

अद्भुतस्य पदार्थस्य भूतस्याथ भविष्यतः ।

यत्प्रत्यक्षायमाणत्वं तद्भाविक्मुदाहृतम् ॥ ९३ ॥

यथा—

‘मुनिर्जयति योगीन्द्रो महात्मा कुम्भसंभवः ।

येनैकचुलुके दृष्टौ दिव्यौ तौ मत्स्यकच्छपौ ॥’

यथा वा—

‘आसीदञ्जनमत्रेति पश्यामि तव लोचने ।

भाविभूषणसंभारां साक्षात्कुर्वे तवाकृतिम् ॥’

न्वेति । आत्मनि स्वदेहे अवलीय लीनो भूत्वा । अतिवामनीभूयेति यावत् । प्रति-
वनं यावद्वनम् । तरल्युर्व्याघ्रविशेषः । ईदृशक्रिया अकृत्रिमा रुष्टतरक्षोरेव ॥ वर्ण-
वर्णनं दण्ड्याचार्येणोदाहृतं यथा—‘तुण्डैराताम्रकुटिलैः पक्षैर्हरितकोमलैः । त्रिवर्ण-
राजिभिः कण्ठैरेते मञ्जुगिरः शुकाः ॥’ संस्थानवर्णनं यथा—‘पश्चात्पुच्छं वहति वि-
पुलं तच्च धूनोत्यजस्रं दीर्घग्रीवः स भवति खुरास्तस्य चत्वार एव । शष्पाण्यति
प्रक्रिरति शकृत्पिण्डकानाम्रमात्रानास्तामेतद्व्रजति स पशुर्दूरमेष्टेहि यामः ॥’ अत्र
विपुलपुच्छखुरचतुष्टयदीर्घग्रीवा अश्वस्यैव संस्थानानि ॥ भाविकालंकारमाह—अ-
द्भुतस्येति । प्रत्यक्षायमाणत्वं वर्णनाविशेषवशेन प्रत्यक्षवद्भासमानत्वं भावो
वस्तुमिप्रायः । स च वर्णेनीयगोचर (वति) स्वरूपस्तद्योगाद्भाविकं तद्योगश्च व्यञ्जक-
त्वेन ॥ अद्भुतस्य प्रत्यक्षायमाणत्वे भाविकमाह—मुनिरिति । दिव्यौ विष्णोरव-
तारौ तौ प्रसिद्धौ । अत्र चुलुकीकृतसमुद्रे दृश्यमानदिव्यमत्स्यकच्छपरूपमद्भुतं वस्तु
वर्णनाविशेषवशेन मुनिसंनिकृष्टश्रोतॄणां प्रत्यक्षवद्भासते ॥ भूतभाविनोः प्रत्यक्षाय-
माणत्वे भाविकमाह—आसीदिति । अत्रानयोः । अत्र पूर्वार्धे भूतस्य परार्धे
भाविनः प्रत्यक्षायमाणत्वं नयनशोभाविशेषवशेनाञ्जनं सौन्दर्यातिशयवशीकृतस्य
धनिनः पत्युरादरातिशयेन भूषणसंभारमनुमाय सख्या तथाभिहितं यथा भूतभा-
विनावप्यञ्जनभूषणसंभारौ संनिकृष्टश्रोतॄणां प्रत्यक्षवद् भासते । केचित्तु ‘यौवनोद्दे-
दादञ्जनं विनापि चक्षुषि तच्छोभा भूषणाभावेऽपि वपुषि तच्छोभारम्भः’ इति
व्याचक्षते । तन्न । तादृशार्थस्य व्यञ्जकाभावेनाप्रतीतेः । भूतभाविनोरञ्जनभूषणयोः
प्रत्यक्षायमाणत्वे तत्कृतचारुज एव तात्पर्यात् । ननु संनिकृष्टपदार्थस्य वर्णनातः
प्रत्यक्षायमाणत्वं तदा भवति यदि प्रसन्नार्थाः शब्दाः प्रयुज्यन्ते । एवं सति प्रसा-

1. भाविकमिति । कविगतो भाव आशयः श्रोतरि प्रतिबिम्बत्वेनास्तीति, भावो
भावना वा पुनः पुनश्चेतसि निवेशनं सोऽत्रास्तीति व्युत्पत्तिः ॥